

Proves d'accés a la universitat

Història de la filosofia

Sèrie 4

Qualificació			
Exercici 1. Opció ____	Pregunta I		
	Pregunta II		
	Pregunta III		
Exercici 2			
Exercici 3. Opció ____			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Comprovació		2a correcció	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris, que trobareu a les pàgines 2-5 (exercici 1), pàgina 8 (exercici 2) i pàgina 10 (exercici 3).

En l'exercici 1, heu de triar UNA de les dues opcions (A o B) i respondre a les tres preguntes corresponents a l'opció triada. L'exercici 2 té una única opció. En l'exercici 3, heu de triar UNA de les dues opcions (A o B), que pot ser diferent de l'opció que hàgiu triat a l'exercici 1.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica.

Exercici 1

[6 punts en total]

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B, i responeu a les tres preguntes de l'opció que heu triat (que es formulen després del text).

OPCIÓ A

Descartes sostenia que el pensament era l'essència de la ment; no pas aquest o aquell pensament, sinó el pensament en general. Això sembla absolutament inintelligible, ja que tot el que existeix és particular; i per tant han de ser les diferents percepcions particulars les que componen la ment. Dic que *componen* la ment, no pas que li *pertanyen*. La ment no és una substància en la qual existeixen les percepcions de manera inherent. Aquesta noció és tan inintelligible com la idea cartesiana que el pensament o la percepció en general és l'essència de la ment. No tenim cap idea de substància de cap mena, ja que no tenim cap idea que no derivi d'alguna impressió, i no tenim cap impressió d'una substància, sigui material o espiritual. No coneixem res, llevat de les qualitats i percepcions particulars.

David HUME. *Resum del Tractat de la naturalesa humana*

Pregunta I. Feu un breu resum d'aquest text, centrant-vos en les idees principals que hi apareixen i en la relació que s'estableix entre aquestes idees. (Responeu usant, aproximadament, entre noranta i cent trenta paraules.) [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument el significat que tenen en el text els mots següents (responneu usant, aproximadament, entre cinc i vint paraules en cada cas): [1 punt]

a) «particular»:

b) «percepcions»:

Pregunta III. Considereu la següent afirmació del text: «La ment no és una substància en la qual existeixen les percepcions de manera inherent.» Expliqueu quin és el sentit d'aquesta afirmació i de quina manera es relaciona amb les propostes filosòfiques de David Hume; indiqueu, en particular, quina justificació ofereix Hume per a aquesta afirmació. (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Hume que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Comenceu a respondre a aquesta pregunta aquí sota; podeu continuar escrivint a les pàgines 6 i 7.]

OPCIÓ B

Ara enumerarem alguns deures, segons la seva divisió ordinària en deures envers nosaltres mateixos i deures envers els altres homes, en deures perfectes i deures imperfectes.

[...]

4. Encara un quart individu, al qual tot li va bé, però veu d'altres persones que s'enfronten a grans dificultats. Ell podria fàcilment ajudar-les, però pensa: «Què m'importa? Que cadascú sigui tan feliç com vulgui el cel o com ell pugui; jo no li prendré res, ni mai l'envejaré; es tracta només que no tinc gens de ganes d'aportar res al seu benestar o d'assistir-lo en els seus problemes!» Ara: si aquesta manera de pensar esdevingués una llei universal de la naturalesa, el gènere humà podria certament subsistir i, sens dubte, encara millor que quan tothom parla de compassió i de benevolència o fins i tot s'apressa a practicar ocasionalment accions d'aquesta mena, però també, així que pot, enganya, trafica amb els drets humans o els viola d'altres maneres. Tanmateix, encara que sigui possible que aquella màxima pugui subsistir com a llei universal de la naturalesa, és, però, impossible de *voler* que un tal principi valgui pertot arreu com a llei de la naturalesa. Una voluntat que decidís això, en efecte, es contradiria ella mateixa, en la mesura que poden produir-se certament molts casos en què aquest individu necessiti l'amor i la compassió dels altres i en què, a causa d'aquesta llei de la naturalesa sorgida de la seva pròpia voluntat, es veuria privat ell mateix de tota esperança d'aconseguir l'assistència que desitja.

Immanuel KANT. *Fonamentació de la metafísica dels costums*, II

Pregunta I. Feu un breu resum d'aquest text, centrant-vos en les idees principals que hi apareixen i en la relació que s'estableix entre aquestes idees. (Responeu usant, aproximadament, entre noranta i cent trenta paraules.) [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument el significat que tenen en el text les expressions següents (responneu usant, aproximadament, entre cinc i vint paraules en cada cas): [1 punt]

a) «deures envers nosaltres mateixos»:

b) «lleï universal de la naturalesa»:

Pregunta III. Considereu la següent afirmació del text: «encara que sigui possible que aquella màxima pugui subsistir com a llei universal de la naturalesa, és, però, impossible de *voler* que un tal principi valgui pertot arreu com a llei de la naturalesa». Expliqueu quin és el sentit d'aquesta afirmació, i de quina manera aquesta afirmació encaixa amb allò que vol presentar i defensar Immanuel Kant en l'obra de la qual s'extreu aquesta afirmació. (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Kant que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Podeu continuar responent aquí a la pregunta III de l'exercici 1.]

Exercici 2

[2 punts]

Considereu les dues afirmacions següents: «Jo soc el mateix que el meu cos. Allò que facis al meu cos, òbviament, m'ho fas a mi.»

Expliqueu com creieu que s'avaluarien aquestes dues afirmacions des de la perspectiva de René Descartes.

Exercici 3

[2 punts]

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B.

OPCIÓ A

Considereu l'argumentació següent:

«L'interès general d'una societat es veu afavorit no sols pel fet que hi hagi persones modestes, compassives i generoses, sinó també pel fet que hi hagi persones egoistes i ambiciosos: hi ha tasques que és bo que algú faci o assoliments que és bo que algú aconsegueixi i que difícilment ningú no faria o assoliria si no estigués motivat, almenys en part, per l'ambició i el desig d'obtenir reconeixement i beneficis.»

Indiqueu si esteu d'acord o en desacord amb aquesta argumentació, tot justificant el punt de vista que decidiu defensar aportant raons.

OPCIÓ B

Considereu les afirmacions següents:

«Hi ha hagut persones molt llestes, racionals i que intentaven ser honestes que consideraven acceptables coses que avui en dia ens semblen del tot immorals; per exemple, en l'època de Plató i Aristòtil la majoria de cases benestants d'Atenes tenien com a mínim un esclau; per tant, què està bé i què està malament no queda determinat només per allò que dicta la racionalitat (els humans d'avui en dia i els del temps de Plató compartim la mateixa capacitat de ser racionals), sinó per altres factors. Potser allò que determina què està bé i què està malament és només allò que la majoria de la gent d'una determinada societat creu.»

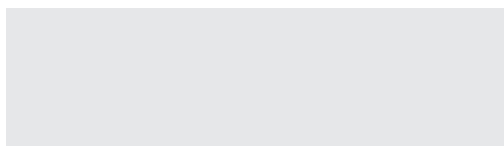
Indiqueu si esteu d'acord o en desacord amb allò que s'expressa en aquest grup d'afirmacions. Justifiqueu la vostra resposta tot aportant raons que donin suport al punt de vista que decidiu defensar.

Comprovació:

2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans